

lestibus. Altare thymiamatis pretiosi tu es, cujus odor suavissimus usque ad interiora cœlorum penetravit, cor Dei excelsi oblectavit, et inclinatus est dulcore ejus usque ad terram, et placatus factus est super malitia habitantium in ea.

IV.

Multum per omnia in contrarium versa est ignominia tua, o crux! Instrumentum perditionis fueras, et salutis instrumentum facta es. Vitam perimere debueras et mortem peremisti. Contra auctorem vitæ princeps mundi bellaturus, per te armatus processit, sed in caput ejus te retorsit manu fortis noster Christus Jesus, concidit cervicem peccatoris, et divisit inter ipsum et humani generis massam, cujus se caput esse gloriatus est, et facta est ruina ejus magna, et ablatum est opprobrium de Israel.

V.

Te ergo, o magnæ exultationis et salutis instrumentum, crux benedicta, crux electa, crux jucunda et amabilis valde, omnis Ecclesia sanctorum sanctificata per te in nomine Christi, qui propriis humeris te portare dignatus est et a te portari, merito te honorificat et magnificat te exultat præconiis. Si enim thronos regum sive sceptrum aut coronas pro eorum reverentia, qui sunt terra et cinis, honorari decet a subditis: quanto magis te sceptrum æterni Regis, ad gloriam Christi, qui per te orbem terrarum sibi subjecit, ab omni populo acquisitionis honorari dignum est et adorari? Adorari te, inquam, dignum est, non quidem ut Deum, sed ut virtutis admirabile signum. Si adoranda sunt vestigia pedum Regis et Domini nostri, cur non digne adoranda es, o crux, quæ impressa habes vestigia non tantum pedum, sed et manuum et totius sacri corporis ejus? Vere digne coram tuo sacro signaculo manus supplices elevamus, cervi-

cem deponimus, genua incurvamus et ad terram toti prosternimur in honorem ejus qui expansis in te cruentis manibus omnia ad se traxit, qui inclinato capite in te emisit spiritum, cujus emortua genua in te flebili modo complicata sunt, cujus sacrum corpusculum totum expansum fuit super te.

VI.

O crux, gloria Christianæ frontis, o T propitiæ frontis, signatum super nos manu Dei! O Christianæ militiæ vexillum inexpugnabile! Faciat te Christus mihi et omni homini credenti esse fidam protectionem adversus omne periculum animæ et corporis. Esto mihi per gratiam Domini scutum inexpugnabile adversus ignea tela inimici, adversus omnes astutias ejus, et omnem dæmonum fortitudinem pro me potenter expugna. Tu omnes corporis mei tuere fenestras, ne ascendat mors per eas in animam meam et omne, quod mortiferum mihi est, tua virtus exstinguat.

VII.

In quacunque hora, quocunque in opere te manus mea in nomine Domini mei Christi levaverit, effectum tibi velocem præstet ipse, qui te sanctificavit, Dominus Jesus. Esto peccatrici animæ meæ, o crux, fortis protectio in die, quo exuenda est a carne hæc mortali, adversus horrendos incursus pessimorum spirituum. Esto illi suave umbraculum contra æstuans incendium flammæ gehennalis, ut illæsa libero gressu pertransire valeat ad videndum Dominum Deum suum in cœlestibus, per eum, qui crucifixus est in te, Jesum Christum Dominum nostrum, qui cum Deo Patre et Spiritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculorum. Amen.

EJUSDEM ECKBERTI

SOLILOQUIUM SEU MEDITATIONES.

(D. Pezsius, *ibid.*, p. 21, ex codd. Mellicensibus.)

I.

Verbum mihi est ad te, o Rex sæculorum Jesu Christe: ausu charitatis alloqui te præsumo factura manus tuæ concupiscens decorem tuum, et adire gestiens desiderio cordis mei. Usquequo sustinebo absentiam tuam, expectationem faciei quanto tempore feram? Usquequo ingemiscam, et stillabit post me oculus meus? Amabilis Domine ubi habitas,

D ubi est diversorium tuum, in quo lecto recumbis inter charissimos tuos, et satias eos manifestatione gloriæ tuæ? O quam felix, quam illustris, quam sanctus, quanta appetendus est concupiscentia locus illæ Deificæ voluptatis, locus perennium deliciarum? Non accessit oculus meus, nec appropinquavit cor meum usque ad multitudinem dulcedinis tuæ, quam intrinsecus abscondisti filiis tuis: solo ejus odore

* *al. cod. ingemiscet.*

foris ^a utenque sustentor. Spiramentum suavita-
tis ejus ^b de longinquo venit ad me, et est mihi
super odorem balsami et fragrantiam thuris et myr-
thæ, cunctique generis ^c suavium odoramentorum
et concupiscentias mundas parit in me, quarum est
degustatio dulcis, vix tamen potabilis. Quid enim
mihi est in cœlo? quis est thesaurus meus in illa
cœlica cella? quæ est hæreditas mea in terra vi-
ventium? Nonne Christus, Dominus meus, unica
salus mea, totum bonum meum, plenum gaudium
meum? Et quomodo continere poterò cor meum,
Domine, ut non amet te? Si non amavero te, quid
amabo? Si transtulero amorem meum a te, ubi il-
lum digne collocabo? Desiderabilis Domine, ubi
extra te requiescent desideria mea? Si usquam
extra te pedem extenderit amor meus, pollutus
erit: si a te ^d declinaverint desideria mea, vana
erunt. Nonne tu amabilis et desiderabilis es super
omnia quæ amari possunt et desiderari? ^e

II.

Abs te enim habet omnis creatura, quidquid ha-
bet decoris et pretii: et quid mirum, si omnia so-
lus ^f excellit? Tu inter astra solem excellenti cla-
ritate vestisti et clarior sole tu es. Imo quid est
sol, quid est omnis creatura, quid ipsa lux nisi
tenebræ ^g ad tui comparationem? Ornasti cœlum
sideribus, Empyreum angelis, aera volucris,
piscibus aquas, terram liliis ^h, floribus et virgultis.
Sed non est species neque decor omnibus his in tui
comparazione. O fons universæ pulchritudinis Jesu! ⁱ
melli dulcedinem suam præstitisti, et dulcior melle
tu es; oleo suavitatem suam dedisti, et tu suavior
oleo es; aromatis cunctis odores suos inspira-
sti, et est, o Jesu! odor tuus super omnia aromata
suavior et gratior.

III.

Aurum inter metalla pretio pulchrum et in sin-
gulari excellentia a te conditum est: et hoc quid
est comparatum impretriabili, Domine, et immen-
sæ claritati tuæ, in quam desiderant angeli pro-
spicere? Opus manuum tuarum est omnis lapis pre-
tiosus et ad videndum desiderabilis, sardius et to-
pazius, jaspis et chrysolithus, onyx et berillus,
sapphirus et carbunculus et smaragdus: et quid
hæc sunt nisi festucæ ad tui comparationem? ^j
O rex decore nimis et multum amantæ, tuæ opera-
tiones sunt gemmæ vivæ et immortales, quibus,
o sapiens architecte! in exordio sæculorum aulam
superætheream pulchre distinxisti ad laudem et
gloriam Patris. Per te millia millium ad complenda
Patris ministeria alacri discursu jugiter meant, et
inter cœlum et terram quasi apes negotiosæ inter ^k
alvearia et flores, disponentes omnia suaviter, po-

A pulus accinctus, nesciens labem, nesciens inobedien-
tiæ moram. Per te centena decies millies millia as-
sistunt in Sanctuario Uranici templi, intendentes
vultui Majestatis tuæ claro et inflexibili ^l visu,
ac personantes harmoniam incessabilis hymni in glo-
riam trinæ et simplicis Divinitatis ^m.

IV.

Per te seraphim ardent, per te cherubim lucent,
per te judicant throni. Tu Deus noster ignis es,
innocue ardens, et a tuæ divinitatis immediata ap-
proximatione totus charitate ignitur, et flamma
coruscatione vestitur sacer ordo seraphim: qui et
sui suavis incendii odorificentiam spargit in cæte-
ras inferius tibi militantes administratorias pha-
langes, quarum de plenitudine utcumque gustamus
et nos. Tu Deus noster vera lux es, et suscipiunt
montes a te lucem populo tuo: tu thesauros sap-
ientie et scientie, in te reconditos, ad intuentes
te e vicino oculos cherubim per te ipsum large
abundis, ac per eos derivari facis ad illuminandas
subordinatas istis electricis lampades mirabilis ta-
bernaculi tui, quæ ante faciem tuam, Domine,
inextinguibiliter lucent. Tu Rex regum et Judex
judicium magne et metuende excelsos et elevatos
insides thronos, solum super se habentes celsitu-
dinem tuam, sedes vivas, suaves, pacatissimas,
summæ tranquillitatis uniformitate compactas, per
te discernentes veritatis occulta, per te judicantes
judicium æquitatis.

V.

O dominator Domine, te dominantium sublimitas
sancta adorat singulari libertate animum in divina
extendens, atque inter pranobiles aulae tuæ heroas,
per te primatum agens alti domini sine altitudine
fastus. Nobile decus principum, per te celsus ordo
principatum non invidiosa præcellentia principatur
super militiam cœli, cui ad explenda divina mini-
steria juxta præconceptam intrinsecus cordis tui
dispensationem, dulcis magisterii præbet ducatum.
Tua est potentia potestatum, Domine, prementium
flammeo zelo colla Tartareorum principum et te in
illis metuunt, ne quantum ⁿ volunt, valeant perficere
mali in perniciem nostram.

VI.

Tua est, o virtus Patris, omnis misericordia bea-
tarum virtutum, quarum agitur ministerio, ut mi-
retur omne sæculum et obstupescens in mirabilibus
tuis exclamet et dicat: *Omnia quæcunque voluit,
Dominus fecit in cœlo et in terra, in mari et in omni-
bus abyssis (Psal. cxxxiv)*. Tua est, o Jesu, magni-
ficentia archangelorum, in quibus multæ dignatio-
nis opus operatur benignitas tua, dum tam gloriosos
palatii tui satrapas destinare non spernis in hujus

^a cod. antiq. fortis, quod omnino abest ab alio recentiori. ^b al. cod. tuæ. ^c al. cod. suavia odoramenta.
^d al. cod. si ad te non decl. ^e al. cod. præcellis. ^f al. cod. umbra. ^g al. cod. terram floribus.
^h al. cod. intus. ⁱ al. cod. irreflexibili. ^j al. Deitatis. ^k alii cod. ut non quomodo volunt.

mundi extrema ad suffragandum parvitati nostræ, A qui comparati sumus luto et assimilamur favillæ et cineri. Per hos quippe tuo nutu summa salutis nostræ ministrantur negotia, summa superni consilii ad nos deferuntur arcana; per hos sanitates mortalium procurantur, per hos consistunt regna et imperia mundi. Inter quos præcipuum novimus tuum Michaelem, nobilem signiferum cæli, qui stat pro acie Dei viventis, extendens rhomphæam propugnationis, ac voce terrificâ tonans: *quis ut Deus, super eos, qui ex adverso sunt.*

VII.

Sed et illa felicium angelorum amabilis innocentia nonne pretiosum opus digitorum tuorum est, o Dei Sapientia? Unde adornasti eos quasi incorruptibili vestitura in die qua condidisti eos in opus sacri ministerii tui. Hi sunt viva sidera superioris cæli, lilia interioris paradisi, rosæ plantatæ super aquas Sileæ, quæ fluunt cum silentio, in mentium ¹⁶ immobiliter fixi. O flumen pacis! o deliciarum ager! O sapientia sola, gyrum cæli circumiens! Ex te lucent, candent et rutilant in ¹⁷ sapientia multa, in castitate virginea, in charitatis ardoribus sempiternis ¹⁸. Hæc est florula juvenus tua, Domine, tibi fideliter in nostra infirmitate deserviens, dum in his tenebris mundi gressus nostros pædagogæ ¹⁹ manu-ditione dirigit, dum hostiles incursus a nobis propellit, dum voluntatis tuæ secreta denuntiat, dum ad bona quæque mentes dissolutas roborat, dum nostrarum orationum thymiamata ad aram auream transfert, et faciem pii Patris pro nobis semper exorat.

VIII.

Ita, Pater, etiam de nobis adhuc longe agentibus aliqua tibi est cura; et si quid pretii habet hæc drachma decima, olim a sinu tuo elapsa et nunc tandem in laboribus requisita, hoc tui, bone Jesu, pii munus est. Si quid dulcisonæ vocis habet hæc decima chorda Dominicæ laudationis, hoc tuus in ea suavis contactus operatur, dum in Psalterio decachordo psallis gloriam Patris. Psalle, ut psallis, Domine, modulare dulce melos Patri velocibus articulis multiformium gratiarum. Tange novem illas purissimas chordas in cælo, quæ triste nil unquam sonuerunt. Tange et decimam istam gravem, cuius superior quidem portio jam pertracta ad te lætitiâ sonat, inferior vero adhuc terræ constricta mæstos novit reddere sonos.

IX.

Cuncta virtutis tuæ opera, o Dei Unigenite, dum attenta mente considero, stupens expavescō, quia multum per omnem modum in eis gloriosus appares. Magna enim et pulchra et bona sunt valde, sed ad tui comparationem quasi nihilum et luane reputata sunt. Cæli et terra et omnis ornatus eorum te auctore et gubernatore subsistunt, et te potentem ac

metuendum, sapientem et pulchrum, bonum et amabilem omnia prædicant et quantum lux tenebras, tantum cuncta tu solus præcellis. Et tu in cælo servatus es mihi Dominus meus, et merces servi tui, ipse dator et donum salutis, quam a te expectat anima mea. Et quid a te volui super terram nisi te solum? Quid melius et amabilius te astinavi, ut abstraherem cor meum a te ad concupiscendum quidquam in mundo absque te? Væ mihi misero! Cur amavi, quare concupivi in omni vita mea quidquam præter Christum Jesum Dominum meum? Cur distuli, cur intermisi ullo tempore te, Jesu, versari in corde meo, et tota mente amplecti, et delectari in tua dulcedine omnia interiora Spiritus mei? Ubi eram ²⁰, quando tecum mente non eram? Quo defluerunt, quando non te solum audierunt desideria mea?

X.

Deus vitæ meæ, quam vane consumpta sunt, quam infructuose elapsa sunt a me tempora mea, quæ dedisti mihi, ut facerem voluntates tuas in eis, et non feci! Quanti anni, quot dies et horæ perierunt apud me, in quibus sine fructu vixi coram te! Et quomodo subsistam? quomodo levare poterō oculos meos ad faciem tuam in magno illo examine tuo, quando rememorari jusseris omnia tempora mea, et fructum requisieris singulorum? Patientissime Pater! non fiat hoc, sed abeat in oblivionem coram te, quæ vane perdidit, tempora mea, heu mihi! et si qua, te juvante, utiliter servavi, quomodo, o Domine, brevis est numerus, in memoria æterna fac permanere. Fac, amande Pater, saltem hoc residuum temporis mei fructuosum et sanctificatum in gratia tua, ut in diebus æternitatis locum inveniat et computabile sit perenniter ante te.

XI.

Im nunc ex hoc omnia desideria mea incalescite, et effuite in Jesum, Dominum meum: currite. Satis hæcenus tardastis; properate, quo pergitis; quærite quem quæritis. Jesum quæritis Nazarenum crucifixum? Ascendit in cælum, non est hic; non est, ubi erat; non est, ubi non habebat locum, in quo nobile caput suum reclinaret. Non est, ubi ambulavit in medio tribulationis multum repletus desperatione. Non est, ubi stetit judicandus ante faciem Pilati. Non est, ubi stetit spretus et illusus coram Herode. Non est, ubi processit consputus, cæsus, et vulneratus et cruore perfusus. Non est, ubi in medio pependit sceleratorum. Non est, ubi jacuit lapide clausus et gentium militiâ custoditus. Ubi vero est amantissimus Domini? Habitat confidenter, et flagellum non appropinquabit tabernaculo ejus: super altitudinem cælorum, super omnem excellentiam angelorum propria virtute ascendit, super solium singularis gloriæ sedet in dextera Patris, cui est coæternus et coessentialis, divino

¹⁶ al. cod. in montium. ¹⁷ in mss. desideratur: in. ¹⁸ al. cod. ardore sempiterno. ¹⁹ al. cod. pædagogica. ²⁰ al. cod. erant.

amictus lumine, coronatus gloria et honore, ut decet Unigenitum Dei serenus ¹⁰ in lætitia, plenus omnipotentatu, dominans in cœlo et in terra.

XII.

Ibi adorant eum omnes angeli Dei, et universa multitudo civium cœlestis Sion. In ipso unanimiter lætantur omnium corda, in ejus desiderabili facie pascuntur omnium oculi beatorum. In ipsum undique confluunt desideria singulorum, ipsi jubilat, ipsi applaudit, ipsum magnificat tota Uranica curia, civitas gloriosa per omnem modum in splendoribus gloriæ ejus. Exsulta et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel. Exsultate in Jesu nobili filio vestro, vos illustres patriarchæ, quia impleta est in eo omnis expectatio vestra. Et ecce sublimis est valde, et benedicuntur in ipso, vestro videlicet semine omnes gentes, sicut olim vobis pollicitus est sermo divinus. Gaudete in Propheta magno vos prophetæ, viri veraces, quia mirifice et gloriose adimpleta videtis omnia, quæ de ipso annuntiastis in Spiritu sancto, et fideles inventi estis per ipsum in cunctis sermonibus vestris. Gaudete in Jesu, Domino et Magistro vestro vos inclity proceres cœli, beati apostoli. Gaudete in ipso et cum ipso familiari lætitia. Ecce enim, quem vidistis in medio vestrum esurientem, sitientem, fatigatum, et his similia carnis infirma tolerantem; quem vidistis exprobrari ¹¹ ab hominibus et cum sceleratis deputari, quomodo vicit, quomodo regnat, quomodo omnia sub pedibus ejus sunt, quam gloriosus in suo divino lumine fulget, et sui gaudii suæque ineffabilis gloriæ nunc vos socios habet, qui olim permansistis cum ipso in tentationibus suis et vexationum ejus consortes fuistis? Adorate nunc dulcia genua illa, quæ se incurvaverunt ante vos usque ad terram sedentibus vobis ad sacratissimam cœnam. Adorate nunc illas sacratissimas manus, quibus pulverem pedum vestrorum Rex regum lavare et extergere dignatus est.

XIII.

Gaudete in Jesu, principe militiæ vestræ vos martyres victoriosi, quia ecce ipsum, pro quo tradidistis in mortem animas vestras, ipsum, inquam, possidetis Jesum Dei Filium, præmium certaminis vestri. Gaudete in Jesu, doctore ¹² veritatis, o confessores venerandi, quia quem olim doctrinis sacris et operibus justis confessi estis coram hominibus, nunc confitetur vos coram Patre suo et sanctis angelis ejus. Gaudete in Jesu Virgine et virginum sanctificatore vos paradisi colæ virgines, vos angelorum simillimæ, quia ecce quem amastis, quem optastis, quem ardentibus desideriis expetistis, pro cuius amore terrenos sponsores et omnem ornatum ¹³ sæculi contempsistis, summi Regis Filium nunc videtis, nunc tenetis, nunc in castis ejus amplexi-

bus requiescitis, et divelli a vobis nulla insidiatoris fraudulentia potest.

XIV.

Cui autem inter cœlicolas sit uberrimum gaudium nisi tibi, o Maria virgo perpetua, Virgo virginum, Virgo singularis, Rosa cœlicæ amœnitatis, prælucidum Agalma inter primævas lucernas divini luminis susceptivas. In tuo igitur Jesu sola præ omnibus gaude gaudio magno valde, quia quem tu hominem peperisti et propriis uberibus enutristi, ipsum cum angelis et universis civibus cœli adoras ut Deum vivum ¹⁴ et verum. Gaude, felix Maria, quia quem vidisti in ligno pendentem, vides in cœlo regnantem cum gloria magna: vides omnem altitudinem cœlestium, terrestrium et infernorum majestati ejus inclinatam, et omne robur inimicorum ejus attritum.

XV.

Gaudia gaudiorum sint tibi omnis plenitudo sanctorum, o beata Jerusalem mater nostra, quæ sursum es: festivitatem age lætabundam et indeficientem in visione pacifici tui Jesu Christi, tuæ libertatis auctoris.

XVI.

Et nunc tu sursum elevare, o anima mea, quancunque potes conatu, et sacris te junge millibus tantium Domino Jesu. Illud fidei et spei vehiculum perge, ibi per charitatis ardorem jugiter conversare, ubi Christus est in dextera Dei sedens. Intende mentis oculum in luminibus ejus. Lustra et deosculare devotione gratulabunda singula loca ¹⁵ plagarum ejus felicium, de quibus egressi sunt pretiosi illi liquores sanguinis sacri, quo te appetiavit Unigenitus Dei et sanctificavit in vitam æternam. O Jesu, qui te non amat, anathema sit; qui te non amat, amaritudinibus repleatur. Castus est amor tuus, Domine, et nihil impuritatis admittit; sobrius est sapor amoris tui et nullo alienat mentem a recto; suavis est amor tuus et nihil habet amari ¹⁶. Nam et quæ amara sunt mundi, indulcat ¹⁷, et dulcia ejus reddit amara. Inter angustias non coarctatur, inter pressuras non opprimitur, non perit sub inopia, non mœrore contrahitur, in laboribus manet æquanimus, inter minas securus, in persecutione securissimus, inter blandimenta incorruptus, inter tormenta perseverat invictus, in morte semper est vivus.

XVII.

Sicut in thesauro abscondito cupidus gaudet et sicut in amore filii unici delectatur mater, ita gaudium est et delectatio grata in charitate tua, Jesu, animæ amplecti te. O Jesu, amanti te dulcedo mellis, suavitas lactis, vini inebrians sapor: cunctæque deliciæ non sic oblectant fauces degustantium se, ut tuus amor mentium gustantium te. O Jesu vive pa-

¹⁰ al. cod. secundus. ¹¹ al. reprobari. ¹² al. cod. decore. ¹³ al. cod. omnes ornatus. ¹⁴ al. unum. ¹⁵ al. cod. vulnera. ¹⁶ al. cod. amaritudinis admistum. ¹⁷ al. indulcorat.

nis, concupiscibilis botre, suave vinum, mitis agne, fortis leo, formosa panthera, simplex columba, velox aquila, stella matutina, sol æternæ, angele pacis, fontale lumen sempiternorum luminum, te amet, te quærat, in te delectetur teque admiretur omnis sensus bonus et tuæ conveniens laudi. Deus cordis mei et pars mea, Christe Jesu! Deficiat per te cor meum a spiritu suo et caro mea a concupiscentiis suis et vivas tu in me; et concaleat in spiritu meo carbo ignitus amoris tui et excrescat in ignem perfectum. Foveat et enutriet illum in me gratia tua, ut ardeat jugiter in ara cordis mei: ferveat in medullis meis, flagret in absconditis animæ meæ, ut in die consummationis²⁷ meæ consummatus inveniat ante te. In die, qua exui me jubebis tunica ista mortali, quam nunc circumfero, custodiat me visi-

tatio tua, circumdet me dilectio²⁸ tua, et fiat animæ meæ quasi vestimentum decoris tui, ut non nuda, sed vestita inveniat, ut habeant, unde abscondantur infirma ejus ab oculis tuis.

XVIII.

Ignem alienum, ignem, qui adversarios tuos consumit, dilectionis tuæ fervor elonget a me: animam meam²⁹ ad Creatorem suum attollat et in quantum fas est, tuo divino lumini eam immergat. Domine Jesu, omnes, qui te diligunt, repleantur benedictionibus tuis, accedentes ad te in celo scribantur et sit pax eis in velamento alarum tuarum per ævum: tibi autem Unice Dei cum æterno Patre et Spiritu sancto laus indeficiens, immobile decus et solidum regnum, permanens in sæcula sæculorum. Amen.

²⁷ al. cod. defunctionis. ²⁸ al. delectatio. ²⁹ al. cod. meam ad te currentem sursum attollat.

EJUSDEM ECKBERTI STIMULUS AMORIS.

(Exstat inter opera S. Bernardi. Vide Patrologiæ tom. CLXXXIV.)

DE SANCTA ELISABETH VIRGINE MAGISTRA SORORUM ORDINIS S. BENEDICTI SCHONAUGIÆ IN DIOECESI TREVIRENSI.

(Acta Sanctorum Bolland., Junii tom. III, die 18, p. 604.)

Sanctæ virginis ætas, visiones, vita; hujus scriptor Eckbertus atque laudatur Emicho; occasio cultus in hodierno Romano.

1. Cattimillebocensis in Adrhenana Germania comitatus, vulgo *Catzenelleboghen* dicti, occidentum limitent, qui Rhenum duarum circiter leucarum intervallo respicit, perstringit Millus fluviolus, veterum ibidem Callorum reliquis nomenclaturæ partem largitus, qui Lano ad Nassoviam illapsus nomen amittit, priusquam ab ipso et cum ipso devolvatur in Rhenum. Ad hujus fluvioli initia, a quinque et semis sæculis fundata est nobilis abbatia Benedictini ordinis, a situs pulchritudine Teutonicum nomen Schonaugiæ adeptæ, de cujus origine Browerus noster in suis annalibus ad an. 1125 ita scribit: « Hoc tempore Trevirorum diœcesis novo per celebri Schonaugiensi monasterio aucta est. Id in Luren-

burgensium comitum prædio, trans Rhenum, senecum contra Bingam millibus passuum ab Hilduwino locuplete viro inchoatum, a Roberto Lurenburgensi comite postea perfectum, atque B. Florino, cujus sacris insignitur cineribus, postea dicatum est. Hildebrandus autem primus monasterio præfuit, qui ad telus jactum aliud item virginibus eodem nomine monasterium constituit; in quo, sanctimoniam et celestium instinctuum fecunda, nec non admirandæ pietatis laude cantata virgo, Elisabeth de Schonaugia postea claruit. » Ipsa se scribit « humilem monacham, et magistram sororum, quæ in Schonaugia sunt. » Recentiores male *abbatissam* vocant, quæ sub abbate constituta vivebat.